

۱۴

تهدید بارداری با اختلالات تیروئیدی

هرسین یکی از قطب‌های تولید پیاز کشور و صادرکننده این محصول است که تولیدکنندگانش می‌گویند به جای سود فقط ضرر می‌کنند

روزگار سیاه پیاز قرمز

۱۶

برندگان جایزه مصطفی(ص) ۲۰۲۱ در یک نگاه

۱۵

۱۳
ج.ام.د.ی

زندگی
دوشنبه ۲۶ مهر ۱۴۰۰ : شماره ۶۰۵۷

حق با
شماست

info@jamejamdaily.ir

روابط عمومی: ۰۲۳۰۰۴۴۴۴

#مسکن-مصالح

یک شهروند:

با پایین آمدن قیمت سیمان ، فولاد و میلگرد در آینده باید شاهد پایین آمدن قیمت مسکن باشیم یا به نحوی از روند صعودی قیمت مسکن جلوگیری شود.

#فروش-خودرو

تارودری از تهران:

چندبار برای ثبت نام خودرو به صورت قرعه کشی اقدام کرده اما هنوز برنده نشده‌ام. فعلا با آزادسازی واردات خودروهای خارجی، خودروسازان داخلی هم باید شیوه فروش خودرو را تغییر دهند.

#زائر-حج

مشکینی از تهران:

بالاخره شرایط برای اعزام زائران به حج عمره و تمتع که هر دو دور واکسن را دریافت کرده‌اند چه زمانی فراهم می‌شود؟

#قیمت-شکر

امامی از تهران:

قیمت شکر در برخی مغازه‌ها و خواربارفروشی‌ها از ۱۲ تا ۱۸ هزار تومان به فروش می‌رسد. مسئولان ستاد تنظیم بازار و نظارت بر کالا به این مورد رسیدگی کنند.

#برنج-افزایش

باتی از تهران:

مسوولان وعده ازان شدن برنج را می دهند ولی قیمت ها همچنان صعودی است وبه کیلویی ۵۵ تا ۵۸ هزار تومان رسیده است.

#شاد-مشکل

کبیری از تهران:

برنامه شاد کماکان با مشکل مواجه است و ایرادات نرم افزاری سال قبل را دارد به طوری که بعضی مواقع بسیار کند است و دانش آموزان را با مشکل مواجه می‌کند.

#درپوش-اتوبان

قلی زاده از تهران:

درپوش‌های فاضلاب ابتدای ورودی و خروجی اکثر بزرگراه‌های پایتخت(امام علی، صیاد شیرازی، همت و ...) غیراصولی تعبیه شده و رانندگان را دچار مشکل می‌کند.

#مشاغل-مزاخم

صیوری از تهران:

فعالیت واحدهای صنفی خدمات خودرویی از قبیل صافکاری، نقاشی و سپراسازی در بخش هایی از بلوار صبا در منطقه قیطریه باعث ایجاد ترافیک عصرگاهی و ایجاد مزاحمت برای عابران در این خیابان شده است.

#تاریکی-خیابان

قدسی از تهران:

این روزها شاهد تاریکی خیابان‌ها و اتوبان‌ها هستیم. چرا شهرداری چراغ‌های معابر و خیابان‌ها را در زمان تاریکی روشن نمی‌کند؟ با این کار تصادف و دزدی افزایش پیدا می‌کند.

آبادی دوباره جوی آباد

اهالی محله جوی آباد خمینی شهر دست به دست هم داده و برای رفع مشکلات محله شان قدم‌های بزرگی برداشته اند

لیلا شوقی

جامعه

تغییر دنیا شاید برای خیلی‌ها دور از انتظار و غیرممکن باشد اما خیلی از مری‌های موفقیت اعتقاد دارند تغییر دنیا امکان دارد، فقط کافی است «خودت را تغییر دهی». کاری که فاطمه بیاتی و دوستانش در مسجد محله‌ای که در آن زندگی می‌کنند، در جوی آباد خمینی شهر اصفهان انجام دادند. آنها دو سال پیش تصمیم گرفتند دست به دست هم بدهند و زندگی اهالی محله را از این رو به آن رو کنند. آنها از ساکنان جوی آباد کمک گرفته و برای حل مشکل اشتغال زایی اهالی محل قدم برداشته‌اند. از اهالی توانمند که هنری داشتند، خیاطی، سنگ تراشی، کفاشی، قالیبافی و... بلد بودند، خواستند به جوانان مشتاق محل آموزش بدهند. برای راه اندازی کسب و کار هم دست به دامن خیرین کمیته امداد و بنیاد برکت شدند. حالا بعد از گذشت دو

سال و با طرح آنها، ۱۴۰ اردیف شغلی در محله شان به وجود آمده و ۳۵۰ تا ۴۰۰ نفر هم مشغول به کار شده‌اند. اشتغال زایی اما یکی از کارهای آنهاست و کمک به معیشت نیازمندان، نوسازی خانه‌های افراد نیازمند، تهیه جهیزیه و برگزاری کلاس‌های خانواده و فرهنگی از کارهایی است که بچه‌های مسجدی محله جوی آباد برای اهالی محل برنامه ریزی کرده‌اند. به همین دلیل این روزها با وجود شیوع ویروس کرونا، جنب و جوش در محله حاشیه نشین به وجود آمده و امید به آینده و موفقیت در دل بسیاری از جوانان محل ریشه دوانده است.

فاطمه بیاتی از همان ابتدا می‌گوید نه او که یک گروه از هم محلی‌هایش در تحول محله نقش داشته‌اند؛ گروهی از بسیجیان مسجد، روحانیون، معتمدین محل و دانشجویان که هر روز مشکلات محله را می‌دیدند. داستان محله او اما از سال‌های دور شروع شد. فاطمه می‌گوید محله جوی آباد که از توابع خمینی شهر است، حدود ۶ کیلومتر با اصفهان فاصله دارد. با این حال اما محله پرجمعیت ۷۵ تا ۷۵ هزار نفری به علت حاشیه نشینی به فراموشی سپرده شده بود. محله پراز یافت فرسوده و قدیمی است و ۷۵ تا ۸۰ درصد ساکنین محله کارگر هستند اما آنچه به مشکلات محله دامن زده بود فعالیت فرصت طلبانی بود که در کار قاچاق مواد مخدر بودند. به گفته بیاتی حتی در برخی سوپرمارکت‌ها هم مواد مخدر به فروش می‌رسید. جوی آباد برخلاف جمعیت بالا، امکانات اندکی دارد. پارک و محل تفریح ندارد و بیکاری یکی دیگر از معضلاتی است که اهالی را با مشکل روبه‌رو کرده است.

فاطمه و دوستان مسجدی‌اش اما تلاش کردند تا محله را تغییر دهند. او می‌گوید بیشتر از ۲۰ سال است در این محله زندگی می‌کند و این که محلشان پر از مشکل باشد، همیشه او و دوستانش را رنج می‌داده است.

محله توانمند

شاید برای فاطمه و دوستانش که در محله جوی آباد زندگی می‌کنند، نیازها و مشکلات محله مشخص و روشن باشد؛ به نظر آنها اشتغال بزرگترین و مهم‌ترین دغدغه اهالی است با این حال برای این که درک درست و بهتری از مشکلات محله داشته باشند، دست به کار می‌شوند و خودجوش برگه‌هایی را آماده می‌کنند و برای آمارگیری به در خانه اهالی می‌روند. آنها هنگام جمع‌آوری اطلاعات از آرزو، توانایی و علایق افراد می‌پرسند؛ از این که آیا شغلی دارند؟ هنری فرا گرفته‌اند؟ توانایی با علاقه به انجام چه کاری دارند؟

برنامه بزرگ اقتصادی

از همان اول برنامه، نظر فاطمه و هم محلی‌هایش این بود که خودشان برای تغییر زندگی در محله تلاش کنند و به همین دلیل برای برطرف کردن مشکل بزرگ بیکاری از افراد توانمند محله کمک گرفتند.

آنها از اهالی توانمند خواستند به کسانی که مشتاق یادگیری‌اند و در آرزوی راه اندازی یک کسب و کارند، آموزش بدهند.

به این ترتیب بسیاری از اهالی توانمند با گروه همراه شدند. در مقابل هم فاطمه و دوستانش قول دادند به کسانی که توانمندند کمک کنند؛ برخی از آنها توانایی داشتند اما وسیله کسب و کار نداشتند، مثلا برای افرادی که خیاطی بلد بودند چرخ خیاطی تهیه کردند. کمی بعد فاطمه و دوستانشان در مسجد، خانه‌های قدیمی و حسینیه محله کارگاه راه اندازی کردند. درست است که بخش زیادی از کارها با کمک خود اهالی انجام شده اما بخش دیگری از کار باید با سرمایه‌گذاری به سرانجام می‌رسید.

به این منظور گروه یک نفر را انتخاب می‌کند تا بیرون از محله هم به دنبال سرمایه‌گذار بگردد. طرح آنها خیلی زود مورد توجه خیلی از خیرین، کمیته امداد و بنیاد برکت قرار گرفت و کمک‌های نقدی خیرین و وام‌های اشتغال زایی به سرعت به طرح محله محور بتوانند روی پای خود بایستند.

برنامه‌های فرهنگی برای کودکان

زندگی+

اشتغال زایی مهم‌ترین هدف گروه مسجدی گزارش امروز ماست. آنها اما کار گروه‌های مختلف فرهنگی و اجتماعی نیز ایجاد کرده‌اند. یکی از مهم‌ترین هدف‌های گروه برگزاری کلاس‌های خانواده است. با برگزاری کلاس‌های خانواده، ۸ زوجی که تصمیم به طلاق گرفته بودند از تصمیم‌شان منصرف شدند. کمک به خانواده‌های کم درآمد، مقاوم سازی خانه‌های فرسوده و تهیه جهیزیه از دیگر برنامه‌های این گروه است. در این بین شاید مهم‌ترین اقدام فرهنگی-اجتماعی گروه برنامه ریزی برای بچه‌های محله باشد؛ مخصوصا این که در محله امکانات تفریحی خوبی هم وجود ندارد. برگزاری مسابقه نقاشی، اردو، مسابقه کتابخوانی و داستان نویسی از دیگر فعالیت‌هایی است که آنها انجام می‌دهند. فاطمه می‌گوید: از همه بچه‌های محله خواسته‌اند یک داستان بنویسند و به مسجد بدهند. استقبال بچه‌ها عجیب بود و از میان داستان‌های ارسالی ۱۴۰ داستان انتخاب و منتشر شد تا امید در دل بچه‌های محل جوانه بزند.

برخی اهالی جوی آباد از طریق فعالیت‌هایی مانند خیاطی، قالیبافی و تولید ماسک به بیکاری در محله شان پایان دادند.

برای محله

ایده تلاش برای بهبود شرایط محله از سوی بچه مسجدی‌ها مطرح شد اما اگر همراهی اهالی نبود، هیچ‌کدام از برنامه‌های مسجد به سروسامان نمی‌رسید. در ادامه با چند نفر از اهالی محله گپ زده‌ایم.

آرایشگر محله

مریم ۳۵ سال دارد و ۱۵ سال پیش دیپلم آرایشگری گرفته است و چند سالی هم در یک اتاق کوچک در خانه پدری کار کرده است اما ازدواج، خانه‌داری و بچه‌دار شدن تمام وقتش را می‌گیرد. زندگی‌اش زمانی که اعضای گروه مسجد محله به او مسجدی‌ها توانمند می‌مریم را دیدند به او پیشنهاد خوبی دادند. این که او به ۵ نفر از بانوان محله آرایشگری آموزش بدهد و در مقابل هم اعضای گروه او را برای دریافت وام معرفی کنند. مریم با کمال میل این پیشنهاد را قبول کرد. حالا مریم یک آرایشگاه راه انداخته و ۴ نفر هم در سالن او کار می‌کنند. او می‌گوید: «هنوز هم به کسانی که دوست دارند آرایشگری یاد بگیرند، آموزش می‌دهم.»

کفاشی در جوی آباد

رضا ۳۰ سال از عمرش را به شغل کفاشی مشغول بود. ۵ سال پیش اما آتش سوزی در کارگاهش، تمام زندگی او را تغییر داد و به علت بدهی مجبور به تعطیل کردن کارگاهش شد. به این ترتیب رضا به کارگری رومی‌آورد. رضا اما همیشه به فکر راه اندازی دوباره کارگاه کفاشی بود؛ طرح مسجد محله بهانه‌ای می‌شود تا او دوباره به شغلی که دوست داشته، برگردد. او حالا در زیرزمین مسجد یک کارگاه کفاشی دارد و ده نوجوان و جوان پیش او آموزش می‌بینند و دو نفر هم با کمک آموزش‌های او کسب و کار خود را شروع کرده‌اند. رضا می‌گوید: «دو نفر تا از جوانان قبلا از این که پیش او آموزش ببینند به سمت کارهای خلاف قانون رفته بودند.»

گوهر تراشی علیه ناامیدی

زهرات یک سال پیش یک زن خانه‌دار ۴۳ ساله بود. او اما همیشه دوست داشت هنری یاد بگیرد و از طریق آن کسب درآمد کند. به همین دلیل او در کلاس‌های آموزش سنگ تراشی مسجد شرکت کرد. او می‌گوید که تراشیدن سنگ سخت، برایش لذت بخش است به همین دلیل تصمیم می‌گیرد ریزنظر یکی از اهالی محل که سنگ تراشی می‌دانسته، آموزش ببیند. زهرات حالا در خانه کار می‌کند و راحت‌تر از گذشته می‌تواند به کارهای خانه‌داری و بچه‌هایش برسد. زهرات تعریف می‌کند به دخترانش هم سنگ تراشی آموزش داده و حتی به فکر آموزش به چند نفر از اهالی محله هم هست.